

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2011. gada 9. septembra spriedumu lietā T-29/08 Līga para Protecção da Natureza (LPN)/Eiropas Komisija 2011. gada 29. novembrī iesniedza Somijas Republika

(Lieta C-605/11 P)

(2012/C 58/04)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Somijas Republika (pārstāvji — J. Heliskoski un M. Pere)

Pārējie lietas dalībnieki: Līga para Protecção da Natureza (LPN), Eiropas Komisija, Dānijas Karaliste, Zviedrijas Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt apelācijas sūdzībā minēto spriedumu tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa ir noraidījusi LPN prasību (rezolutīvās daļas 1) punkts);

— atcelt apstrīdēto lēmumu un piespriest Komisijai atlīdzināt Somijas tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Lietā T-29/08 Līga para Protecção da Natureza (LPN)/Komisija Vispārējā tiesa savā spriedumā esot pārkāpusi Tiesas Statūtu 58. pantu, jo tā neatcēla apstrīdēto Komisijas 2007. gada 22. novembra lēmumu attiecībā uz piekļuvi dokumentiem un dokumentu daļām, kura LPN tika atteikta Komisijas 2008. gada 24. oktobra lēmumā.

- 1) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “pārskatāmības regula”) 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu tādā veidā, ka visi ar izmeklēšanas procedūru saistītie dokumenti ir aizsargāti kā kategorija un tādējādi iestāde var atteikt piekļuvi jebkuriem ar izmeklēšanu saistītiem lietas materiāliem, atsaukdamās uz vispārēju prezumpciju, saskaņā ar kuru attiecīgajos dokumentos ietvertās informācijas izpaušana principā kaitētu izmeklēšanas mērķiem.
- 2) Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi pārskatāmības regulas 4. panta 2. punkta beigu daļu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem⁽²⁾, 6. panta 1. punktu, novērtējot, vai Komisija bija ņēmusi vērā sabiedrības prioritāras intereses, kā tas tai bija jā dara pirms piekļuves pieteikuma noraidīšanas. Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi attiecīgās

tiesību normas, pareizi nepārbaudot, vai Komisija ir izsvērusi ar 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu aizsargātās intereses un sabiedrības iespējamās prioritāras intereses, lai dokumenti tiktu publicēti.

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 9. decembrī — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-635/11)

(2012/C 58/05)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Enegren un M. van Beek)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/56/EK par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu⁽¹⁾ 16. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās prasības nodrošināt, lai pārrobežu apvienošanās rezultātā veidojamās sabiedrības, kuras juridiskā adrese ir Nīderlandē, uzņēmumu darbiniekiem, kas atrodas citās dalībvalstīs, būtu tādas pašas iespējas izmantot līdzdalības tiesības, kādas ir darbiniekiem, kas nodarbināti Nīderlandē, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi šajā normā paredzētos pienākumus;
- piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

No Direktīvas 2005/56/EK 16. panta 2. punkta b) apakšpunkta izriet, ka tās dalībvalsts valsts tiesībās, kurā atrodas pārrobežu apvienošanās rezultātā veidojamās sabiedrības juridiskā adrese, ir jāparedz, ka pārrobežu apvienošanās rezultātā veidojamās sabiedrības uzņēmumu darbiniekiem, kas atrodas citās dalībvalstīs, ir jābūt tādām pašām iespējām izmantot līdzdalības tiesības, kādas ir piešķirtas darbiniekiem tajā pašā dalībvalstī, kurā atrodas šīs jaunās sabiedrības juridiskā adrese.